

Tasa-arvoa vanhemmuuteen työelämässä -podcast-sarja

Väestöliitto, 2021

Jakso 1: Perhevapaalle voi jäädä kumpi vanhempi vain

lina Hyttinen ja Otto Hyttinen

Kesto: 23:01

Päärahoittaja: Työsuojelurahasto

Podcast on toteutettu 10.3.2021 etä-äänityksenä. Sarja on 4-osainen.

3 puhujaa

Keskustelijat: lina Hyttinen, somevaikuttaja ja yrittäjä

Otto Hyttinen, tekninen asiantuntija

Fasilitoija: Anna Kilponen, työelämäasiantuntija, Repo Work Oy

[äänite alkaa]

Kilponen: Tervetuloa kuuntelemaan Tasa-arvoa vanhemmuuteen työelämässä -kampanjan podcastia. Kampanjan toteuttajana toimii Väestöliitto ja rahoittajana Työsuojelurahasto. Podcasteissa kuullaan tunnettujen vaikuttajien ja asiantuntijoiden ajatuksia ja omakohtaisia kokemuksia tasa-arvosta ja vanhemmuudesta.

Minä olen työelämäasiantuntija Anna Kilponen Repo Workista, ja tänään minulla on etäyhteyksillä mukana keskustelemassa somevaikuttaja ja yrittäjä lina Hyttinen ja hänen puolisonsa tekninen asiantuntija Otto Hyttinen.

[musiikkia]

lina ja Otto, kiva kun olette päässeet mukaan tähän kampanjaan ja tähän podcastiin. Kampanjan tavoitteena on edistää vanhemmuuden tasa-arvoa erityisesti työelämässä. Mikä on saanut teidät lähtemään mukaan tähän kampanjaan?

lina Hyttinen: Aihe on tosi sydäntä lähellä itselle, meilläkin on kolme lasta, neljäs tulossa. Ja aina on pitänyt miettiä sitä, miten yhdistää vanhemmuuden ja työelämän. Mekin on kasvettu aikuisiksi samalla kun ollaan tultu vanhemmiksi. Työelämä myös on muuttunut tosi paljon tässä kymmenen vuoden vanhemmuuden aikana. Tosi erilaisista tilanteista on kokemusta ja myös erityisesti se tasa-arvon edistäminen tässä asiassa on mielestäni tosi tärkeää.

Kilponen: Otto, mitä ajatuksia sinulla on, mikä sai lähtemään tähän kampanjaan mukaan?

Otto Hyttinen: lina aika hyvin kiteytti minunkin ajatukseni, varsinkin tämä, mitä tulee vanhempainvapaaseen ja tasa-arvoiseen vanhemmuuteen, niin minun mielestäni ne ovat asioita mistä on hyvä puhua, koska hirveän usein oletetaan, että se on nainen, joka hoitaa

lapset, ja mies on ikään kuin enemmän lapsenvahti kuin isä. Minun mielestäni on kiva puhua näistä asioista, koska en minä ainakaan koe, että miehiä tarvitsee nostaa millekään jalustalle sen takia, että osataan tehdä ihan perusjuttuja. Sama pätee näihin vanhempainvapaisiin.

Kilponen: Joo, voitteko vähän kertoa, miten ne perhevapaat on jaettu teidän perheessänne?

Iina Hyttinen: Ensimmäiset kaksi lasta hoidin kotona minä. Me oltiin silloin tosi nuoria ja minulla ei ollut silloin vielä mitään koulutusta eikä työpaikkaa, mutta Otolla oli vakituinen työ. Niin silloin tehtiin niin, että minä olin kotona ja pidin kaikki perhevapaat. Mutta taas meidän kolmannen lapsen syntyessä, olin just perustanut oman yrityksen, ja se menestyi ihan mukavasti. Ja Otolla oli taas siinä kohtaa hyvä sauma jäädä vakiduunista perhevapaalle. Niin heti kun minä olin pitänyt omat pakolliset osuudet, niin Otto jäi vanhempainvapaalle puoleksi vuodeksi.

Otto Hyttinen: Me tehtiin se niin päin just siinä vaiheessa, kolmannen lapsen kohdalla se varsinkin oli loogisempaa. Koska sen lisäksi, että se oli mahdollista niin se oli myös meille siinä vaiheessa taloudellisesti kannattavampaa.

Iina Hyttinen: Joo, kyllä, koska minulla ei ollut mahdollista myöskään jäädä yrittäjyydestä täysin vapaalle. Minun oli pakko tehdä muutenkin töitä koko ajan, niin oli enemmän kuin järkevää, että Otto jäi kotiin apukäsi, koska muuten minulla olisi olleet kädet ihan täynnä sekä työn että vauvan kanssa.

Kilponen: Ovatko teidän omat ajatuksenne vanhemmuudesta ja perhevapaista muuttuneet tässä vuosien varrella, kun perhe on kasvanut? Miten teidän ajatukset ovat muuttuneet, kun kerroitte, että alkuun, ensimmäisten lasten kanssa te toimitte hyvin eri tavalla kuin tämän viimeisimmän lapsen kanssa?

Otto Hyttinen: En itse koe... toki kun vanhenee, niin ainahan ajatukset muuttuvat. Mutta mitä tulee perhevapaisiin, niin ei ne ole varsinaisesti muuttuneet. Koska siinä oli se, että kolmannen lapsen kohdalla oli fiksumpaa, että minä jäin. Ensimmäisen, toisen lapsen kohdalla se ei ollut oikeastaan edes mahdollisuus. En koe, että ajatukset olisi sinänsä muuttuneet, nytkin kun tulee neljäs lapsi, niin katsotaan, kun se aika koittaa, kumpi on fiksumpaa. Minä mielelläni jään, mutta jos se on kannattavampaa tehdä toisin päin, niin sitten tehdään toisin päin.

Iina Hyttinen: Kyllä uskon, että se on kannattavaa että sinä jäät kotiin, tai yleensäkin olen tutustunut jonkin verran laskelmiin siitä, miten perhevapaan kustannukset jakaantuvat silloin kun eri tavalla jaetaan niitä vapaita. Ja ei ne erot ole niin valtavia niissä laskelmissa, jäi sinne kotiin kuka tahansa. Kyllä minä, jos se vain on elämäntilanteen kannalta sillä hetkellä järkevää kun vauva syntyy, niin kyllä olen sitä mieltä ehdottomasti, että saat jäädä kotiin jos vain haluat. Mutta minulla ainakin on jossain määrin ajatukset muuttuneet, sen takia, että silloin kun meidän esikoinen ja toinen lapsi ovat syntyneet. Niin en oikeastaan vielä itsekään tiennyt, mitä haluan tehdä isona. Minulla ei ollut mitään kunnianhimoisia uratavoitteita. Niin silloin mielestäni olisi ollut ihan kiva ajatus olla vaikka kymmenen vuotta kotiäitinä, se olisi sopinut minulle oikein hyvin. Mutta kun löysin oman juttuni ja aloin tavoittelemaan uraa itselle, niin tuntuu loogisemmalta, että jaetaan tasa-arvoisesti ne vapaat. Ja myös on selkeytyneet omat

ajatukset siitä, että ehdottomasti haluan, että myös toinen vanhempi saa kokea sen puolen siitä vanhemmuudesta ihan samalla tavalla kuin minäkin.

Kilponen: Toitte esiin, että siinä tilanteessa katsotaan, mikä on fiksuin tapa toimia tai mikä on kannattavaa. Niin siinä painavat ilmeisesti taloudelliset asiat siinä vaakakupissa. Ja lina mainitsit, että kun elämäntilanne on muuttunut ja on urahaaveita ja tietää paremmin mikä se oma juttu on, niin minkälaisia muita asioita siinä teidän mielestänne painaa siinä vaakakupissa, kun tehdään päätöksiä, kumpi vanhemmista jää kotiin lapsen kanssa?

lina Hyttinen: Minulle ainakin on tärkeää se, että se toinenkin vanhempi pääsee luomaan tiiviin ja syvän suhteen siihen omaan lapseen myös. Näin molemmat saavat mahdollisuuden siihen. Koska varsinkin viimeksi, kun Otto oli vanhempainvapaalla, niin kyllä sen huomasi heti, että se vaikuttaa jollain tavalla myös siihen, minkälainen suhde on siihen lapseen. Vaikka kaikki ovat kuitenkin yhtä läheisiä kaikki lapset, niin kun saa jo vauva-ajasta asti luotua semmoisen päivittäisen suhteen ihan joka asiaan. Niin ei käy sitä, että lapsi vaikka aina huutelisi vaan äitiä, vaan meidän kolmas huutelee yleensä isiä.

Otto Hyttinen: Tuo on validi pointti. Koska tuo oli asia, johon en osannut suhtautua ennen kuin jäin itse vanhempainvapaalle. Mutta kyllä muistan, varsinkin silloin kun meidän toinen lapsi oli pieni, niin vietin tosi paljon aikaa töissä. Tein viikonloppupäivystyksiä, säästimme rahaa häitämme varten. Niin minusta hirveästi tuntui, että missasin sellaisia pieniä hetkiä, kun opittiin uusia asioita. Ja toki se oli mitä se oli silloin, ei siihen osannut suhtautua, kun ei tiennyt mitä missaa. Mutta kun itse oli vanhempainvapaalla, niin sen huomasi siinä vaiheessa, miten paljon sitä oikeasti jää paitsi.

Kilponen: Otto, minkälainen kokemus sinulle on jäänyt siitä, kun olet pitänyt perhevapaita ja ollut lasten kanssa kotona? Miltä se on tuntunut?

Otto Hyttinen: Minulla ei ole mitään muuta kuin hyvää sanottavaa siitä kokemuksesta. Sen takia olen niin innoissani jäämään uudestaan, jos se vain on meille kannattavaa. Mutta juuri se, meillä varsinkin, me ollaan linnan kanssa hyvin tasa-arvoisia vanhempia. Oikeastaan ainoat erot on ehkä se, no toki lina pystyy imettämään ja minä en. Ja lina osaa paremmin katsoa, että vaatteet sopii hyvin yhteen. Muutenhan me osataan ihan yhtä lailla tehdä kaikki. Ei se ole koskaan ollut mikään ongelma, miten nyt pärjään lasten kanssa. Sai viettää aikaa lasten kanssa ja katsoa että arki rullaa, ja siivoilin paljon ja opettelin kokkaamaan kunnolla. Olen kaikille kavereilleni, jotka on tässä saaneet lapsia, sanonut, että kannattaa jäädä vanhempainvapaille, jos vain mahdollista. Ja pari on jäänytkin.

lina Hyttinen: Ja myöskin ehkä se vielä, mitä et itse Otto sanonut, niin sinun vanhempainvapaa-aikana löysit myös itse sen oman jutun, mitä sinä haluat tehdä ja hait kouluun ja pääsit opiskelemaan.

Otto Hyttinen: Se on totta, mutta se nyt, se tapahtui vanhempainvapaan aikana, mutta se oli ehkä minun, koen sen enemmän sattumana kuin kiitos vanhempainvapaan. Ihan fare point.

lina Hyttinen: Sinulla oli aikaa myöskin ajatella sitä asiaa, mitä haluat.

Otto Hyttinen: Se on totta, ehkä sellainen pieni irtautuminen työelämärytmistä sitä kautta teki ihan hyvää.

Kilponen: Hyvä huomio, Iina. Kyllähän usein kun irtaantuu siitä oravanpyörästä hetkeksi aikaa, ja siinä kun on aikaa ajatella vähän toisella tavalla, niin voi vaikka löytää oman juttunsa. Mitä mieltä olette siitä, mitä hyötyä siitä on, että sekä isät että äidit viettävät siellä kotona lasten kanssa aikaa?

[10.00]

Iina Hyttinen: Kuinka paljon meillä on aikaa tässä, voisin luetella vaikka kolme tuntia niitä hyötyjä. Mutta ihan ensimmäiseksi tulee mieleen taloudellinen tasa-arvo, se että kustannukset siitä jakaantuu esimerkiksi juuri eläkkeiden osalta, eläkekertymän osalta tasaisemmin. Ja myös se, että silloin naisilla on paremmat mahdollisuudet edetä työelämässä tasa-arvoisesti samalla tavalla kuin miehet, ilman että se perhevapaa vaikuttaa siihenkään niin paljon kuin se tällä hetkellä tekee. Ehkä jossain vaiheessa naiset voisivat päästä sieltä palkkakuopasta myös eteenpäin ja se tasa-arvo kehittyisi siinä. Sitten myöskin se vaikuttaa vanhemmuuden tasa-arvoisuuteen, että kehittyy yhtä vahva side molemmille vanhemmille siihen lapseen, ja molemmat saa kuvan siitä, mitä arjen pyörittäminen kotona on. Jolloin ehkä kumpikin osaa arvostaa toisen panosta yhtä paljon, oli sitten töissä tai kotona.

Otto Hyttinen: Toki siinä on sekin, että ihan lapsen näkökulmastakin, että jos toinen vanhemmista viettää paljon aikaa töissä, niin se on asia, mitä saatetaan jälkikäteen surkutella, kun ei oltu niin paljon läsnä kun vietettiin paljon aikaa töissä. Kun tämäkin jakaantuu tasaisemmin, niin saa molempien vanhempien läsnäoloa tasapuolisemmin.

Iina Hyttinen: Nimenomaan.

Kilponen: Tuleeko teille mieleen, kun puhuimme perhevapaista aika paljon, niin entä muu tällainen lasten kanssa kotona olemisen ja vaikka sairaan lapsen kanssa kotiin jääminen. Niin mitä hyötyä siitä olisi, että se olisi enemmän tasa-arvoisempaa se vanhemmuuden jakaminen ylipäätään?

Iina Hyttinen: Meillä on ehkä tässä, me päästään tämän suhteen aika helpolla, koska Otolla on mahdollisuus tehdä etätöitä ja minä olen yrittäjä, niin olen yleensä aina kotona. Pystymme todella tasa-arvoisesti jakamaan myös sairaspoissaolot. Tai ei välttämättä tarvitse olla lainkaan poissa, vaan voi samalla hoitaa töitä, vaikka lapsi on kotona. Kyllä se olisi mielestäni tosi hyvä, että ne jakaantuisivat tasaisemmin. Eikä se olisi esimerkiksi oletuksella, että se on äiti, joka jää kotiin. Koska sekin voi vaikuttaa siihen työllistymiseen ja siihen, halutaanko palkata pienten lasten äitejä.

Otto Hyttinen: Ehdottomasti, koska silloin jos tulee tilanne, että lapsi on kipeä, ja se on sen verran kipeä, että toisen täytyy jäädä katsomaan, niin kyllä me tsiikataan ensimmäisenä kalenterista, kumpi pystyy paremmin jäämään. Ja se jää jos on joku tärkeä meno, niin sitten hoidetaan.

Kilponen: Otto, kerroit, että olit pidemmän pätkän teidän kolmannen lapsen kohdalla kotona. Miten työpaikallasi suhtauduttiin kun kerroit, että aiot jäädä pitkälle perhevapaalle?

Otto Hyttinen: Siellä otettiin erittäin hyvällä se. Siinä toki saattoi vaikuttaa, että esimieskin oli suhteellisen nuori, eikä välttämättä niin kaavoihin kangistunut, jos näin voi sanoa. Kyllä muistan, kun otin sen puheeksi, että olen harkinnut jääväni ihan pidemmäksi aikaa vanhempainvapaalle hoitamaan lasta, niin ei se kuulemma tullut esimiehelle mitenkään yllätyksenä. Se oli aina muutenkin puhunut paljon omasta perheestään ja näin. Mielletään kunnan perheenfaijana, niin varmaan sitä kautta se ei tullut mitenkään yllätyksenä. Siellä otettiin ihan hyvällä, ja minun jälkeeni meidän samasta tiimistä on pari muutakin jäänyt vanhempainvapaalle. Siitä tuli ihan yleinen trendi meillä.

Kilponen: Iina, mainitsit siitä, että olet yrittäjä. Miten yrittäjyyden ja perhearjen yhteensovittaminen on kohdallasi onnistunut?

Iina Hyttinen: Mielestäni yrittäjyyden ja perheen yhdistäminen on onnistunut todella hyvin. Olen rakentanut koko urani siinä samalla kun olen ollut äiti ja ison osan siitä myös lasten kanssa kotona. Tämä nykyinen urani on ehkä helpoin mahdollinen yhdistettävä lapsiperhearkeen, ainakin oman kokemukseni mukaan. Siinä on aina ollut joustoa ja aina on pystynyt kattamaan ihan tilanteen mukaan, miten järjestee sen oman arjen. Se on iso pelastus jo, samanlaista joustoa toivoisi ihan kaikille työelämään. Pystyisi järjestelemään työpäivät sillä tavalla, että arki on helppoa ja onnistuu viedä lapsia, ja ei haittaa, jos jollain on joskus hammaslääkäri keskellä päivää. Vaikka minulla on toki myös se, että minulla ei ole mitään selkeätä työaikaa eikä selkeätä viikonloppua välttämättä. Niin taas se työ ei ole niin kuormittavaa sillä tavalla, kun ei tarvitse olla aina kahdeksaa tuntia putkeen kiinni siinä, vaan sitä saa jaettua sopiviin pätkiin.

Kilponen: Niin, se on ollut erityisen joustavaa yhdistää työ ja perhe yrittäjänä?

Iina Hyttinen: Kyllä.

Kilponen: Otto, miltä tämä on sinulle näyttänyt, kun olet sivusta katsonut Iinan yrittäjyyden ja perhe-elämän yhteensovittamista?

Otto Hyttinen: Aika lailla kuten Iina sen sanoi. Ja itsekin olin opintovapaalla pari vuotta, kävin ammattikorkeata. Ihan täysin etänä kävin, niin seurasin hyvin pitkälti Iinan esimerkkiä. Toki välillä omat koulutehtävät venyi iltaan ja viikonloppuun. Mutta se oli juuri näin, kuten Iina sanoi. Se joustavuus oli siinä erittäin näppärä.

Kilponen: Oletko Iina huomannut jotakin haasteita tässä työn ja perheen yhteensovittamisessa? Tai onko tullut vastaan sellaisia tilanteita, että se ei onnistukaan niin hyvin?

Iina Hyttinen: Kyllä sanoisin, että silloin kun meidän kolmas lapsi oli ihan vastasyntynyt, niin olisin silloin kyllä toivonut, että Otto olisi heti voinut jäädä kotiin meidän kanssa vanhempainvapaalle. Koska silloin kun oli pakko pitää ne pakolliset äitiysvapaat ennen kuin Otto pystyi ottamaan vanhempainvapaata. Niin se oli oikeastaan se kaikkein intensiivisin aika vastasyntyneen kanssa, kun ei oikein ollut vielä mitään rytmiä. Ja samaan aikaan minun oli pakko myös tehdä töitä, ja ei ollut toista vanhempaa siinä kotona. Silloin se oli ehkä vähän haastavaa. Ja olisi toivonut, että silloin niistä perhevapaista olisi löytynyt enemmän joustoa, että olisi pystynyt siirtämään enemmän omien tarpeiden mukaan ne toiselle vanhemmalle.

Sitten just kun meidänkin kuopus oli jo puolivuotias, niin oli jo selkeämpää rytmiiä ja silloin olisi ollut helpompi tehdä niitä töitä, niin että toinen vanhempi ei ole siinä. Mieluummin olisin siirtänyt vaikka sen oman pakollisen kauden sinne.

Kilponen: Aivan, eli perhevapaissakin on pientä jäykkyyttä, ne ei taivu ihan mihin tahansa, vaikka haluttaisiinkin vanhempien kesken jakaa?

Hyttinen: Niin.

Kilponen: Mitä sinä Otto kertoisit perhevapaata harkitseville isille omasta perhevapaa-ajastasi?

Otto Hyttinen: Jos joku olisi siinä pisteessä, että harkitsisi sitä, että jäisi perhevapaalle. Niin kyllä sanoisin ihan suoraan, että anna palaa. Minulle se oli ihan mieletön kokemus. Se miten sai perspektiiviä siihen vanhemmuuden tasa-arvoon, ja miten sai tarkemmin seurata sitä lapsen kasvamista. Mielestäni se oli mahtavaa aikaa.

Kilponen: Mitä luulet Otto, minkä takia miehet ei tällä hetkellä pidä nykyistä enempää perhevapaita? Tai miksi isät eivät jää kotiin lasten kanssa?

Otto Hyttinen: Tämä on aika tämmöinen aihe. Tästähän voisi puhua vaikka kuinka pitkään. En osaa sanoa muitten kohdalta, sehän on tapauskohtaista. Toisilla tulot vaikuttaa, työn tyyppi, toiset eivät vaan halua. En itse enää tässä vaiheessa koe, että se että mies jää vanhempainvapaalle, olisi jotenkin outoa. Ehkä joskus ja ehkä vanhempi sukupolvi saattaa edelleen ajatella tällä tavalla. Mutta niin kuin sanottu, on paha lähteä yleistämään ja jokaisella on oma tilanne.

Kilponen: Aivan. Iina, miten sinä kannustaisit tuoreita vanhempia tasapuolisempaan perhevapaiden jakamiseen?

Iina Hyttinen: Ihan ensimmäisenä kannattaa oikeasti laskea kustannukset, koska se tuntuu olevan monilla suurin syy siihen, miksi se mies ei jää kotiin. Ajatellaan että se ei ole taloudellisesti kannattavaa. Mutta netistä löytyy hyviä laskelmia myöskin, käsittääkseni Väestöliiton sivuilla on joku laskelma siitä, mikä se vaikutus niihin tuloihin on. Niin kannattaa tutustua niihin ja laskea omalla kohdalla ihan tarkasti, että mitä se oikeasti tarkoittaisi, jos äiti jää kotiin ja mitä jos isä jää kotiin ja jos niitä jaetaan yhteisesti. Sitten se saattaa vaikka yllättää, ettei se ero loppupeleissä olekaan niin iso. Ja tottakai haluaisin kannustaa myös siihen, että isillä pitäisi olla samanlainen oikeus luoda suhdetta omaan lapseen kuin äidillä. Ja vaikka olen itsekin täysimettänyt omia lapsiani, niin kyllä silti koen, että sen pystyi yhdistämään sen, että tein töitä, siihen että isä jäi kotiin. Toki oma työni on sen verran joustava, että minun ei tarvitse olla kahdeksaa tuntia poissa kotoa. Mutta voihan sitä perhevapaata pitää senkin jälkeen kun lapsi on jo vaikka puolivuotias. Tai silloin antaa sitä isälle ja silloinhan lapsi jo syö muutakin kun rintaa. Ei se ole este se täysimetys sille mielestäni.

Kilponen: Tuleeko sinulla Iina mieleen jotain terveisiä tai ajateltavaa, miten äidit voisivat ehkä ajatella uudella tavalla, tai tuleeko sinulla mieleen jotain tällaista viestiä äideille?

[20:00]

lina Hyttinen: Haluaisin vain kannustaa äitejä siihen, että ajattelevat sitä, että isillä olisi yhtä iso oikeus olla kotona ja olla lapsen kanssa. Ja kannustaisin myös isejä miettimään sitä asiaa tarkasti. Koska tuntuu että usein se päätös on sellainen, se tulee aika automaattisesti. Varsinkin kun katsotaan prosentteja, miten ne jakaantuu vanhempien kesken. Että oikeasti perusteellisesti miettii kaikkia puolia asiasta.

Kilponen: Monesti mietitään tässä perhevapaakysymyksessä myös lasten näkökulmaa. Mitä te haluaisitte sanoa kuulijoille vielä perhevapaiden jakamisesta ja tästä lasten näkökulmasta?

Otto Hyttinen: Joo, itseasiassa mietin tätä kysymystä, että millä tavalla sitä lasten näkökulmaa mietitään.

Kilponen: Niin, varmaankin sitä, mikä lapselle on parasta?

Otto Hyttinen: Joo, tai näin vähän epäilinkin. Itse en koe, että sillä pitäisi olla mitään merkitystä jääkö isä tai äiti. Niinkuin sanottua, imetys on yksi homma, meillähän se toimi niin että lina pystyi imettämään töidensä ohessa. Mutta en näe, miksei jotkut voisi vaikka vetää pumpulla tai vastaavaa. Eihän sillä pitäisi olla merkitystä, että onko siellä kotona isä tai äiti. Lähtökohtahan on se, että vanhempien tulisi olla tasa-arvoisia, molemmat pystyvät tekemään samat asiat. Lapsella on ihan yhtä turvallista sekä isän että äidin kanssa.

lina Hyttinen: Juuri näin. Ehkä ajattelen että lapselle on parasta se, että se saa hyvän ja vahvan suhteen kumpaankin vanhempaan. Ja ei, mitään haittaa siitä ei ainakaan ihan varmasti ole, että molemmat pitäisivät yhtä paljon perhevapaata.

Kilponen: Tuo onkin hyvä, itse asiassa ottaisin tarkentavan kysymyksen, koska nyt kun sen sanoit ääneen, niin sehän kuulostaa kyllä tosi oudolta, että se ei olisi lapsen paras, että isäkin viettää siellä aikaa kotona lapsen kanssa. Se on kyllä ihan hyvä pointti.

Otto Hyttinen: Joo, oli pakko juuri kysyä vähän, kun tämä on tällainen asia, että jos äiti on jossain, niin hirveän herkästi kysytään, missäs ne lapset on. No sitten tottakai vastataan, että ne ovat isän kanssa. Mutta jos isä menee jonnekin, niin harvemmin kysytään, missä ne lapset on. Ja vaan oletetaan, tämä on näitä tällaisia pieniä juttuja.

Kilponen: Kyllä. lina ja Otto, kiitos teille paljon hyvästä keskustelusta ja hyvistä kommentteista. Kiitos kun pääsit tähän podcastiin.

Hyttinen: Kiitos paljon teillä, että saimme tulla. Oli tosi hyvä ja mielenkiintoinen keskustelu tärkeästä aiheesta.

Hyttinen: Kiitos, nimenomaan tärkeä aihe ja tästä pitää, tästä täytyy puhua.

[23:01 äänite päättyy]